

Sacerdos Aut Sanctus Aut Reprobus

Dufrène, Maximilian

Augustæ Vindelicorum, 1743

Meditatio 2. Sacerdos fervens, dives in virtute. Eccli. 44. Gloria & divitiæ in domo ejus. Psalm. 111. Sacerdos tepidus, miser & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Apoc. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60483)

practicè, quomodo v. g. psalmum superius adductum, & alios pari stylo decurrat: *Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis.* Quàm lautè hodie cœnabo? Jam adverto, sapiet haustus vini. *Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.* Quis hîc in platea obambulat? fors ille ad me? *Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion.* Mirabilis temporum cursus! quid, quæso, afferent novi pagellæ publicæ? Et sic deinceps. Sed hocine orare est, aut petulanter cum DEO nugari? Servet nos benignum Numen ab hujusmodi oratione! vah! quantum inter hosce duos orantes discrimen!

MEDITATIO II.

Sacerdos fervens dives in virtute. Eccli. 44. - *Sacerdos tepidus, miser & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus.*
Apoc. 3.

P*Ralud. 1.* Repræsentamus nobis ex una parte Sacerdotem pium, non tantum gloria & honore coronatum, sed etiam veris divitiis affluentem, charitatis aurô præfulgidum, & virtutum gemmis pretiosè exornatum: Ex altera verò parte speciem Sacerdotis tepidi effingimus, laciniosi, luridi, miserrima egestate pressi, & immani quoque grandium debitorum pondere onerati.

rati. Ad priorem spectant verba illa psalmi
III. *Gloria & divitia in domo ejus.* Ad po-
steriorem illud Apoc. 3. *Nescis, quia tu es
miser & miserabilis, & pauper, & cæcus, &
nudus.*

Præluđ. 2. Alme Spiritus! da utrum-
que Sacerdotem sapienter discernere; imi-
tari bonum, ejusque divitias colligere:
tepidi verò turpissimam egestatem horrere
ac devitare

Punctum I.

Sacerdotis pij thesaurus quadru- plex.

I. **T***Hesaurus laborum.* Jucundum est con-
siderare Sacerdotis fervidi pia stu-
dia, quæ dum in objecto nobilissi-
mo terminantur, splendorem ab eo mirifi-
cum, & pretium singulare mutuunt. - -
Nimirum DEus ac Dominus noster meta
ipsius beatissima est, in quam labor ejus
universus collineat. Quare nonnisi opera
plena pius Sacerdos numerat: quomodo
enim plenum non sit, cujus principium au-
rea Christi charitas: cujus medium & finis
eadem pretiosa charitas? - - Jesu Christi
Domini sui gloriam per actiones vitæ suæ
celeberrimas & nobiliores indefessè quærit,
unde valorem accipiunt omni æstimatione
nostra

nostra superiorem. - - Considerans igitur Sacerdos fervens JESU Christi Domini sui magnitudinem, amabilitatem, & amplissima nomina, quibus illi obstringitur, memoriam suam thesauro implet nobilissimarum imaginum, quæ ejusdem Divini Servatoris præcellentias, virtutes, facta & mysteria pretiosè exhibent: palatium dices, picturis & aulæis maxima quæque referentibus non jucundè minùs quàm splendè exornatum. - - Oritur hinc thesaurus alter præstantissimarum cognitionum, quibus affluit intellectus tantâ sacrarum imaginum opulentiâ instructus. - - Enascitur hinc denuo thesaurus alius pulcherrimorum affectuum in voluntate, quorum & amœnissima teneritudo, & egregiè operatoria virtus continuò tendit in Dominum nostrum JESUM Christum. Quare cum mellifluo Bernardo eadem alit animi sensa: (a) „ Si scribas, inquit, non sapit mihi, „ nisi legero ibi JESUM: si disputes aut con- „ feras, non sapit mihi, nisi sonuerit ibi „ JESUS. - - (b) Hæc meditari dixi sapien- „ tiam, in his justitiæ mihi perfectionem „ constitui, in his plenitudinem scientiæ, in „ his divitias salutis, in his copias merito- „ rum. Propterea hæc mihi in ore fre- „ quenter, sicut vos scitis: hæc in corde „ semper, sicut DEUS scit: hæc stylo meo „ admodum familiaria sunt, sicut oportet: „ hæc

(a) Serm. 15. in Cant. (b) Serm. 43. in Cant.

„hæc mea subtilior interiôrque philosophia
„scire JESUM, & hunc crucifixum. - -
Oeconomia hæc interior præclare adeò con-
stituta thesaurum denique parturit sacratissi-
mi ac indefessi laboris, in quem potentia
omnes tam externæ quàm internæ unà con-
spirant, ut agnitio, æstimatio, amor &
gloria Redemptoris ubique inseratur, &
maximis incrementis promoveatur. - - Ju-
cundum hoc & nobile studium quid &
quantum non efficiet vel mensis unius spa-
tio? Quales laborum cumuli ac thesauri
prædivites coacervabuntur, dum Sacerdo-
tis caput, lingua, calamus, pes, manus pre-
tiosè adeò constantèrque occupatur?

2. *Thesaurus virtutum ac meritorum.* Sequi-
tur hic ex priore; quid enim labores JESU
Christi causâ suscepti parturiant aliud, nisi
merita & virtutes? - - Circa res sublissimas
ac pretiosissimas perpetuò ferè occupatur
fervidi Sacerdotis industria, videlicet cir-
ca Auctorem Fidei & Consummatorem JESUM,
circa ipsius sacratissimum corpus & sangui-
nem conficiendum, sumendum, distri-
buendum; circa ejusdem sacramenta admi-
nistranda; circa verbum illius Divinum aut
meditandum, aut legendum, aut prædi-
candum. Quanta verò hinc sublimium
virtutum ac meritorum quotidiana copia! - -
(a) *Charitas Christi urget nos*, ait ille cum fer-
ventissimo Paulo, unde thesauri omnes sa-
pien-

(a) 2. Cor. 5.

pietatiæ, sanctitatis & scientiæ ubertim profuunt. - - Eâdem charitate magistrâ virtutes circa proximum exercet planè heroicæ, & perpetuò concatenatas; modò patientiam heroicam vel in tribunali sacro, vel in toleranda cruditate, malitia, stupiditate, ingratitude, rusticitate, aut imbecillitate eorum, quos lucrari Jesu Christo contendit: Modò heroicæ ac paternæ mansuetudinis, zeli ardentis & discreti, misericordiæ, pietatis, temperantiæ, aliarumque virtutum glorioso exercitio est intentus: instructio rudium, parvulorum eruditio, ægrorum visitatio, mœstorum consolatio, moribundorum administratio palæstra ipsius quotidiana est, ut actus virtutum innumerabiles taceamus, quos tum in sacro, tum in precibus Canonicis, aliisque privatæ pietatis actibus elicere nunquam non intermittit. Quanta verò hinc meritorum seges, & virtutum abundantia!

3. *Thesaurus luminum, & solatorum.* - -
 Jesus Christus fons luminis & sol Justitiæ: Lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, mirabiliter illuminat Sacerdotem suum, filiali spiritu continuò ad se accedentem. - - Quam vim præstantissimorum luminum vel unum admirabile Incarnationis Mysterium illi suppeditat! - - Quid non luminis haurit ex Pauli epistolis, quæ aliud ferè non lo-

loquuntur, nisi (a) *divitias investigabiles* Jesu Christi, cujus sanctissimum nomen sexcenties inibi occurrit legendum! - - Vel paucissima hæc illius verba quantis splendoribus pij Sacerdotis animum irradiant: (b) *Omnia & in omnibus Christus.* - - (c) *Propter quem & per quem omnia &c.* Quàm admirandi ordinis pulchritudo menti ejus illucescit, cum piè ruminat Paulinum illud: (d) *Omnia vestra sunt, vos autem Christi, Christus autem Dei.* - - Luce mirifica, quæ delectando fatiet, & satiando delectet, animus ipsius infunditur, cum psalmos, vel alium quempiam Scripturæ librum volvit, postquam in interiora Jesu cum piissimo Kempensi semel introivit, unde tota jucundissimi luminis abundantia scaturire nunquam desinit. - - Hinc & solatiorum thesaurus indeficiens, quo labores Apostolici temperantur. Quare cum indefesso gentium Doctore securus dicit: (e) *Repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra.* - - Lætus cum Propheta regio ingeminat: (f) *Non timebo mala, quoniam tu mecum es.* Nam ad se quoque pertinere confidit illud solatiô plenum: (g) *Dicite justo, quoniam bene!* - - Itaque (h) *Pax, quæ exsuperat omnem sensum, custodit cor & intelligentiam ejus in Christo Jesu Domino nostro, cu-*
jus

(a) Eph. 3. 8. (b) Col. 3. 11. (c) Hebr. 2. 10. (d) 1. Cor. 4. (e) 2. Cor. 7. (f) Psal. 22. (g) Isai. 3. 10. (h) Phil. 4. 7.

jus jugum suave & onus leve beatissimâ experientiâ non tam portat, quàm suavissimè degustat.

4. *Thesaurus præmiorum.* Magna merita, pretiosos labores, heroicas virtutes pij Sacerdotis sequi non possunt nisi præmia exquisitè magnifica & singularia. Merces magna nimis te expectat, serve DEI secundùm charitatis tuæ mensuram. Te gloriosus excipiet Apostolorum chorus, cum quibus indefessè prædicas Dominum nostrum Jesum Christum. Doctorum laureolam consequeris; nam (a) qui ad justitiam erudièrunt multos, fulgebunt sicut stellæ in perpetuas æternitates. Sed & Martyrum palmas invictâ patientiâ colligis. - - Verùm cedant omnia hæc uni præmio, quo amplius nec ipse gentium Doctor desiderandum censuit: (b) *Semper cum Domino erimus.* Istum unum sufficere ad uberrimam quoscunque inter labores consolationem existimavit: *Consolamini invicem in verbis istis.* - - Non ut servus in posteriore loco; sed ut filius, ut frater, ut amicus inter primos Electorum ordines Sacerdos Apostolicus confidebit. Jesu Christi lateri comes individuus æternùm hærebit Minister intimus & fidelis. - Quantis illum in morte solatiis jam replebit Dominus magnificus in retribuendo! quàm securus videbit Judicem suum, quem dilexit!

(a) *Dan. 12. 3.* (b) *1. Thess. 4. 17.*

lexit! (a) *Adimplebit eum Dominus latitia cum vultu suo: Delectationes in dextera ejus usque in finem.* - - Pretiosa vitæ momenta, quibus tanta præmiorum opulencia tantillis impendiis nunc comparatur!

Punctum II.

Turpissima egestatis miseria quadruplex, in quam sese induit tepidus Sacerdos

M*isericordia* I. Merissimum vacuum est Sacerdos tepidus: dies numerat vacuos, opera inania, cortices absque nucleo, folia sine fructu. - Non nisi merum vacuum reperies in vanissimarum cogitationum, inutilium desideriorum, & actionum futilium pauperrima congerie. - - Aërem verberat miser, & aura inani pascitur. Caret nimirum verâ sapientiâ, sine qua nihil solidum esse potest. Ignorat miser Jesum Christum, atque hinc seipsum quoque crassè ignorat: statûs sui præstantissimam sublimitatem non intelligit, gravissimas obligationes nunquam ponderat: ignorat præsentia, nescit præterita, non prospicit futura, sicque in fumoso ignorantia vacuo sepultus, mortuo similior est, quàm viventi, verè miser & miserabilis, & cæcus, & nudus,

E

(a) *Psal. 15.*

nudus, & pauper. - In pauperrima ipsius domo nullus virtutum com meatus, nulla meritorum collectio, nullus gratiarum affluxus; merum ubique vacuum, mera egestas. - - Ad hæc dictamina sibimet confingit prorsus inania & fallacia, quibus miserrimè quidem, sed non invitus decipitur. *Sic passim hodie vivitur, ait ille, sic & alii faciunt: nolim ego vias singulares: absit à me scrupulosa vivendi methodus: eccur onera nova mihi imponam? ad hæc vel illa non teneor &c.* Sed hæc ipsa tua dictamina satis demonstrant, inolitum teporem apud te stabulari, & magnum quid abesse, Christi videlicet charitatem, spiritum ac fervorem statui tuo excelso consentaneum. Quid ergo mirum, Sacerdos miser & miserabilis, si nulla in te operum plenitudo, sed nudissima egestatis miseria sedem fixit?

Miseria 2. Non modò veris divitiis caret Sacerdos tepidus, sed & grandium debitorum molem coacervat. Debita debitis quotidie cumulat infelix. - - Tot sacrificia luridè præcipitata, tot preces negligenter dictæ, tot bona omissa, tot horæ deperditæ, tot animæ neglectæ quid nisi debita sunt, quorum terribili pondere pressus emergendi non habet facultatem, quia Christo Regi fideliter famulandi non habet voluntatem. - Ad immensa peccatorum debita ferrei compedes malarum consuetudinum accedunt, & portæ æreæ teporis inveterati. Iltas quis

quis confringet? illos quis dirumpet? num Sacerdos miser & imbecillis? an rarum aliquod gratiæ prodigium? an ætas longæva? num ipsa denique mors, quæ omnia frangit? franget illa utique hos nexus, sed non nisi ut in duriores ac sempiternos commutentur. Aut fortè insignis gratiæ prodigium illi obventurum existimabimus, qui per totum vitæ tempus petulanter ac protervè joculari cum DEO consuevit? obtinget illud fortassis grandi inter laicos peccatori: Sacerdoti tepido non obveniet.

Miseria 3. In labyrintho inextricabilium rationum deprehensus hæret Sacerdos tepidus; nam (a) *cui plus datum est, plus requiretur ab eo*: Et, (b) *cùm augentur dona, rationes etiam crescunt donorum*. - - Maxima & innumera sunt, quæ Sacerdos accepit: ergo & in immensum rationes illius excrescunt. Numeremus hæc DEI dona, si possumus: regalis Sacerdotii gloria, potestas ordinis, potestas clavium, corpus Dominicum, sacrificium Altaris maximum, Christi sanguinis per Sacramenta dispensatio, sanctum Evangelium, gratiæ internæ & externæ: scientia Sacerdotalis, intellectus, vita, valetudo, vires, sustentatio, horæ nobilissimæ &c. Dona hæc sunt uti número plurima, ita pretiò inæstimabilia. At cùm augentur dona, rationes etiam crescunt

E 2

cunt

(a) *Luc 12, 48.* (b) *S. Greg. hom. 9. in Evang.*

cunt donorum. - - Quid igitur respondebit tepidus Sacerdos, cùm venerit ad iudicandum Dominus ? Accusabit illum Divina Omnipotentia, quam petulanter contemnit : accusabit infinita Sapiencia, cui protervè illudit ; accusabit Divina Bonitas, quam negligit ; Divina Majestas, quam vilipendit ; Divina Sanctitas, cui adversatur ; Divina Patientia, quam fatigat. - - Status præ cæteris sublimior, finis nobilior, obligatio major, cognitio amplior, mediolorum affluentia & efficacia opulentior, quàm implexas, & inextricabiles reddent Sacerdotis gravissimas rationes ! - - Omnium terribilissimum est fulmen, quod his verbis intentat S. Joannes Chrysostronus : (a)

„ Unusquisque Christianorum pro peccato
 „ suo reddet rationem ; Sacerdotes autem
 „ non solùm pro suis, sed pro omnium pec-
 „ catis reddituri sunt rationem. En tepide
 „ Sacerdos, quàm portentosa hinc confurgat
 „ rationum tuarum moles ! non tua solùm,
 „ quæ sine numero sunt, sed & gregis tui,
 „ & animarum tibi creditarum peccata
 „ portabis, quia horum gravitatem non
 „ exaggerâsti, quia horrorem non inculcâsti,
 „ quia vitæ melioris exemplis non ædificâsti,
 „ sed abominando tepore ad similem teporem
 „ induxisti. Serva nos, misericordissime DEus,
 „ à tanta miseria ! hanc gratia

(a) *Hom. 39. in imperfectis.*

gratia tua succurrente arcere nos tota virium contentione allaborabimus.

Miseria 4. Thesaurizat sibi iram in die iræ tepidus Sacerdos : congregat sibi metuendum thesaurum furoris Domini : heu qualem thesaurum ! non quo dives fiat, sed ad egestatis turpissimæ centrum detrudatur. - - Vitiorum in anima Sacerdotis tepidi foeda colluvies ; peccatorum alienorum maximè horrenda congeries, rationum tantopere implexarum labyrinthus quid tandem parturiet nisi furorem Domini prorsus implacabilem ? - - Ubi simpliciter peccat homo laicus, ibi dupliciter, imò & multipliciter peccat Sacerdos, multipliciter quoque puniendus, ubi poena simplici homo sæcularis castigatur. - - Graviora sunt delicta filiorum & amicorum singulariter dilectorum, quàm juratorum hostium ; quare & sentiuntur acerbius, & suppliciiis majoribus vindicantur. - (a) „ In omnibus judicantur omnes, ait Chryso- mus ; sed major cognitio fit materia pe- næ majoris : Unde Sacerdos cum populo peccans multò graviora patietur tormen- ta. - - Tepor in homine laico peccatum est ; in Sacerdote crimen abominandum. - - Scandalum præbens laicus meretur, ut suspendatur mola asinaria in collo ejus, & demergatur in profundum maris : Quid verò Sacerdos merebitur scandalum ponens

E 3

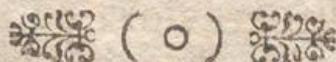
in

(a) *Hom. 27. in Matth.*

integræ communitati ? . . . Dubium non est, ait scriptor celebris, quin profundissime descendat in infernum Sacerdos obligationibus suis non satisfaciens : nam quò altior gradus, eò profundior casus. . . Sanè non effugiet inferni pœnas in profundo abyssi, sub omnium laicorum pedibus, Sacerdos teporis confirmati reus, quo solo nomine tum sibi, tum aliis nocumenta infert multò gravissima.

Quis horror, quæ miseria, vel periculum remotum adiisse hujus nigerrimæ infelicitatis! . . . Et quoties incautus adivi ? . . . Pedem refero, mi DEUS! Hanc pestem fugio : Tibi adhæreo. . . O quàm gloriosus est in divitiis suis Sacerdos fidelis! Quàm miserabilis in egestate sua Sacerdos infidelis!

Actus ultiores h rroris, desiderii, doloris & propositi in silentio continuantur, sicque reflexio seria, quousque forsan apud nos jam irrepserint teporis miserrima initia, præsertim in precibus persolvendis.

DIES